Se så! Dette valg vil ikke være 2016 om igen – det er vi langt ude over

Leder fra LaRouchePAC den 7. oktober (EIRNS) – De, der som Hillary Clinton aldrig har forstået hvad der skete ved valget i 2016, forventer (og håber) naturligvis, at midtvejsvalget i 2018 vil markere en tilbagevenden til "normale" amerikanske valg. De laver vrøvlede forudsigelser, som deres påstand om at en statistik – den statistik der siger, at præsidenter i gennemsnit som regel har tabt ved midtvejsvalg – garanterer, at Trump vil miste Repræsentanternes Hus. Men intet kan være mere latterligt end at tro på, at en statistik fra fortiden kan kontrollere, hvad amerikanerne gør nu. Det ville kun gøre indtryk, hvis man var dum nok til at tro på et sådant argument. Men i virkeligheden er amerikanerne generelt meget mindre stupide, end de var for to år siden – eller for blot to måneder siden. Det er den virkelige historie om dette valg – omend Hillary Clinton måske aldrig vil forstå den.

Navnet på dette fænomen er 'massestrejken', som Lyndon LaRouche formulerede dette argument for præcist 50 år siden, idet han baserede sig på Percy Bysshe Shelleys ufuldendte Et forsvar for Poesien (A Defence of Poetry) fra 1821 og Rosa Luxemburgs Massestrejken, det politiske parti og Fagforeninger (The Mass Strike, the Political Party and the Trade Unions) fra 1906. Store værker af to af menneskehedens største ledere i den moderne æra. LaRouche citerede hyppigt et afsnit i slutningen af Shelleys arbejde, idet hans tilhørere var bekendt med skriftet som helhed. Idet han beskrev de historiske perioder, der gik forud for eller ledsagende "en stor og fri udvikling af den nationale vilje" i England, skrev Shelley: "I sådanne perioder er der en koncentration af evnen til at kommunikere og modtage intense og lidenskabelige ideer, med hensyn til mennesket og naturen."

Udbredelsen af denne "evne" er ikke ligefrem frivillig, og foregår ofte ubemærket af modtagerne. Dens umiddelbare årsager i det ene eller andet tilfælde er normalt ukendte – som det ses i både Shelleys og Luxemburgs argumenter. Faktisk ligner det en opfattelse snarere end en tanke – men ikke en opfattelse stammende fra de sædvanlige sanseorganer. Fra ovennævnte sætning fortsætter Shelley med at skrive: "De personer der besidder denne evne, kan ofte – med hensyn til mange andre områder af deres natur – være tilsyneladende lidet i overensstemmelse med den gode ånd, som de formidler. Men selvom de nægter og afsværger, er de alligevel tvunget til at tjene den magt, der sidder på tronen i deres egen sjæl."

Hvis vi kan forhindre katastrofen med et flertal af det Demokratisk parti i Repræsentanternes Hus, hvilket ville ødelægge landet, da præsidenten så vil blive afsat; hvis vi kan lukke ned for Storbritanniens regimeskifte-operation, og sætte konspiratorerne Obama, Mueller, Brennan og andre i fængsel; og hvis vi kan bruge denne periode med massestrejke til at vinde opbakning for LaRouches "Fire nye love" og et Nyt Bretton Woods-system, så vil hele verden nu gå ind i en ny periode med dybtgående, vidtrækkende positive reformer, som kan sammenlignes med Franklin Roosevelts 'New Deal', men med langt mere vidtrækkende konsekvenser. National suverænitet vil blive bragt tilbage fra de døde, samtidig med at suveræne nationer fuldt ud engagerer sig i at opnå "menneskehedens fælles mål", som udtalt af LaRouches samarbejdspartner, afdøde Dr. Edward Teller.

Hvad er alt dette – en forudsigelse for fremtiden? ("Undgå forudsigelser, især om fremtiden," sagde Casey Stengel.) Men virkningerne er her allerede i dag, på den måde som Shelley kaldte "de gigantiske skygger, som fremtiden kaster på nutiden." Man kan kalde det fremtiden, hvis man vil, men det er allerede ved at forme valget i 2018, og det har det været i nogen tid, før vi bemærkede det. Den "evne", som Shelley skrev om, kunne vi kalde en 'intensivt vakt individuel kreativitet'

– som er social, samtidig med at den er individuel. Det er den eneste bevidste negativt-entropiske kraft, vi kender til i universet. Dens virkninger ses hos de frivillige, der deltager i Kesha Rogers uafhængige kampagne i Texas' 9. kongresdistrikt, men lige såvel også på tusinde andre måder, som måske ikke har noget med hinanden at gøre.

Hvordan virker det? Amerikanere (og ikke kun amerikanere) oplever – minut for minut – de mest forskelligartede virkninger af alle de indirekte forgreninger af det faktum, at det lange mareridt, som nåede det dybeste niveau i helvede under George W. Bush og Obama, endelig bliver bragt til ende. (Der er også mange andre velbegrundede måder at formulere dette på.) Dette afspejler sig – ubevidst – i ændrede personlige relationer. I kulturelle faktorer og på andre områder, der er for talrige til at nævne. De er ubevidste om det, men samtidig forandres de af en opfattelse af noget "gigantisk", som de ikke er bevidste om.

En form for argumentation, som ofte er implicit, snarere end bevidst, foregår i deres sind. (Rosa Luxemburgs 'Massestrejke' udforsker dette aspekt fuldt ud.) Tag for eksempel effekten af Kavanaugh-høringerne. Hvad er deres betydning for titusindvis af amerikanere, selvom de måske ikke er opmærksomme på det? "Tænk på hvor vi ville være nu, hvis Hillary havde vundet. Hvilken kloak! "Og hvor vi vil være, hvis hun får banet sig vej tilbage.

De vigtigste "Russiagate"-dokumenter, der frigives af præsident Trump og kongresudvalg, vil i løbet af de næste par dage ramme ind i denne massestrejkeproces.

Massestrejken forekommer i regi af det igangværende valg. Hvad vil det komme til at betyde for "valget i sig selv"? Ikke alene vil dette ikke være et normalt 'før-2016' valg. Det bliver heller ikke et '2016-valg' om igen. Vi er nu i en helt anden verden, end vi var i 2016. Blandt mange andre virkninger betyder massestrejken, at der vil blive lavet unikke kreative

interventioner af os selv og andre, og af os selv sammen med andre, for at “ramme modstanderens flanke”, og sådanne indgreb vil give genlyd og i stigende grad inspirere til atter andre interventioner, som 6. november nærmer sig.